

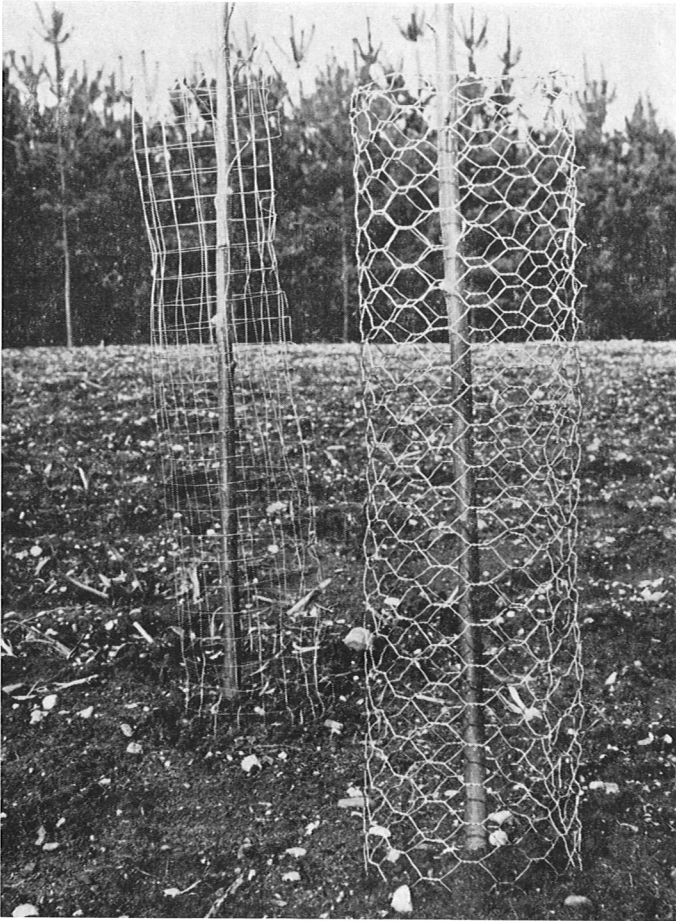

Foto 2. De toepassing van gazen kokers. Links „Italiaans” gaas, rechts „gewoon” gaas.

maaswijdte van 25 mm en een rolbreedte van 60 cm gebruikt, dat in stukken van 50 cm geknipt wordt. De stukken gaas worden door het ombuigen van enkele doorgeknipte mazen om de stam bevestigd. De kosten van deze bescherming (aanschaf, knippen en aanbrengen) bedragen ca. f 0,35 per plant. Het gebruik van een grotere en daardoor minder stevige maaswijdte moet worden afgeraden, terwijl gaas met een kleinere maaswijdte duurder is. Wel is het wenselijk in gebieden met veel

reeënschade een grotere rolbreedte (100 of 120 cm) te kiezen, waardoor de totale kosten tot ca. f 0,55 à f 0,65 per boom stijgen.

Ook kan het zogenaamde Italiaanse gaas²⁾ gebruikt worden (foto 2). Dit is gepuntlast materiaal met vierkante mazen van 25 mm, verkrijgbaar in stukken van 40 x 70 cm. De kosten zijn eveneens ca. f 0,35 per boom. Dit gaas is voorzien van lippen, die in elkaar gehaakt en iets omgebogen worden. Een voordeel is dat de laspunten op den duur doorroesten en loslaten. Losmaken van dit gaas, zoals dit bij het normale gaas moet gebeuren om ingroeien in de dikker wordende boom te voorkomen zal hierbij dus waarschijnlijk overbodig zijn. Alleen moeten bij de bescherming van eenjarig, onvertakt plantsoen de bovenste mazen omgebogen worden om beschadiging van de stam door de scherpe rand van dit gaas te voorkomen.

Wanneer lange gazen kokers worden gebruikt en indien het plantsoen jong, slap of onvertakt is, zal het vaak noodzakelijk zijn het gaas vast te zetten met een stok, welke door enkele mazen heen in de grond wordt gestoken. Dit voorkomt het door het gewicht van de koker scheef zakken van de plant en bastbeschadiging door schuren. Bovendien wordt op die manier tevens het omhoog schuiven van de koker door het wild voorkomen. Het zal duidelijk zijn dat de kokers regelmatig op scheefhangen en schuren en bij gevaar van ingroeien, op de noodzaak van verwijdering moeten worden gecontroleerd.

Het gebruik van geperforeerde plastic spiralen geeft ongeveer dezelfde kosten als gazen kokers. Ze zijn zeer eenvoudig aan te brengen, zijn duurzaam en rekken met het dikker worden van de boom mee. Als nadeel moet vermeld worden dat deze spiralen door het wild gemakkelijk omhoog geschoven kunnen worden en daardoor gedeeltelijk kunnen losraken. Ook is gebleken dat onder het plastic, vooral indien dit strak tegen dikkere stammen aan zit, insecten- en schimmelaantastingen kunnen plaatsvinden.

Uit het bovenstaande blijkt dat de uitgave van een niet al te groot bedrag per boom een redelijke bescherming tegen wildschade kan geven. Waar veel wild is, kan men op deze manier voorkomen dat door beschadiging jonge populieren afsterven of een slechte vorm krijgen, met als gevolg dat de beplantingen op den duur zeer heterogeen kunnen worden of zelfs mislukken.

²⁾ Verkrijgbaar bij: Eraclit-Venier S.p.A., Casella postale 128, Portomarghera (Venezia), Italië.

Ir. J. T. M. Broekhuizen / Hoe herkennen wij onze handelspopulieren? III¹⁾

Atd. Houtteelt, I.B.O., Landbouwhogeschool

Inleiding.

Thans zullen de rassen Löns, Marilandica en Regenerata Duitsland worden behandeld. Deze drie rassen kunnen zowel goed van elkander als van de in de voorgaande artikelen genoemde rassen worden onderscheiden. 'Regenerata Duitsland' is in de praktijk veelal als 'Harff' bekend. Het ligt in de bedoeling deze naam in de toekomst ook officieel te gebruiken, zowel in Nederland en Duitsland als in andere landen. In dit artikel zal de thans geldende, officiële naam worden gebruikt.

Voor de verklaring van de gebruikte termen en aanwijzingen voor een eenvoudige bepaling van de bladverhoudingen kan worden verwezen naar het nummer van november 1966, pag. 59 en verder.

¹⁾ Foto's: R. Aalbers.

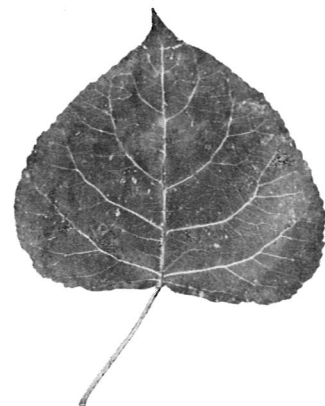

Fig. 1. P. 'Löns'.

Beschrijving.

cv. Löns, ♂ (fig. 1).

Ontluiking: tweede helft april, ongeveer gelijktijdig met 'Marilandica' en 'Regenerata Duitsland'.

Blad: grootste breedte groter dan lengte hoofdnerf ($b/hn = 1,08$); bovenaan relatief breed ($d/e = 0,57$); voet recht of enigszins hartvormig; top duidelijk toegespitst, vaak kort, soms vrij lang; bladoppervlak, vooral bij grotere bladeren, vaak omlaag gebogen („dakvormig”); meest twee kliertjes, soms 1 of 3; steel ongeveer gelijk aan $1/2$ x hoofdnerf ($s/hn = 0,48-0,52$), aan de bovenzijde over ongeveer $1/3$ van de lengte behaard, gerekend vanaf de bladvoet (zo nodig loop gebruiken); jonge blaadjes groen met een vage bruine gloed.

Scheut: lenticellen kort lijnvormig tot lijnvormig, $1/2-3$ mm, meestal $3/4-2$ mm; knoppen stomp, meestal aanliggend, boven aan de scheut echter vaak met vrijstaande top; ongeveer 6 mm, kleur variërend van overwegend groen tot bruin-paars.

Zijtakken: meestal geen.

Karakteristieke kenmerken: blad breder dan lang, vooral grote bladeren vaak dakvormig, jonge blaadjes met weinig bruin; bladsteel aan bovenzijde gedeeltelijk behaard (loop); geen of zeer weinig zijtakken.

Verschillen met andere rassen: te onderscheiden van 'Flevo' en 'Dorskamp', die eveneens brede, min of meer „ronde” bladeren hebben, doordat het blad van 'Löns' vaak dakvormig (nooit schotelvormig) en de bladsteel duidelijk korter is. Van 'I 214' te onderscheiden door het relatief bredere, dakvormige blad met een kortere steel van 'Löns'. Te onderscheiden van 'Heidemij', 'Robusta' en 'Zeeland' door het relatief brede, dakvormige blad van 'Löns'. Bovendien van alle genoemde rassen te onderscheiden, doordat 'Löns' in het voorjaar later ontluikt met veel lichter gekleurde jonge blaadjes.

cv. Marilandica, ♀ (fig. 2).

Ontluiking: tweede helft april, ongeveer tegelijk met 'Löns'.

Blad: ongeveer even lang als breed ($b/hn = ca. 1,0$); bovenaan relatief smal ($d/e = 0,49$); voet recht of, vooral bij kleinere bladeren, vaak enigszins wigvormig; top duidelijk toegespitst, vaak vrij lang; bladrand vaak sterk gegolfd; 0, 1 of 2 klier-

tjes; steel duidelijk korter dan $1/2$ x de hoofdnerf ($s/hn = 0,41$), kaal; jonge blaadjes groen met roodbruine vlekken, spoedig geheel groen wordend.

Scheut: lenticellen ovaal tot lijnvormig, $3/4-3$ mm, meestal echter ca. 1 mm, aantal ruim 30 per 3 cm scheutomtrek; knoppen slank, aanliggend of top vrijstaand, 7 mm, bruin-rood tot paars.

Zijtakken: meestal veel zijtakken tot $1/2$ of $2/3$ van de hoogte, takhoek 70° ; stam meestal krom.

Karakteristieke kenmerken: bladvoet vaak enigszins wigvormig, bladrand gegolfd, korte steel, plant meestal krom met veel zijtakken.

Verschillen met andere rassen: van de genoemde rassen te onderscheiden door de relatief korte bladsteel en de meestal kromme stam met veel zijtakken.

cv. Regenerata Duitsland, ♀ (fig. 3).

Ontluiking: tweede helft april, ongeveer gelijk met 'Löns' en 'Marilandica'.

Blad: hoofdnerf ongeveer even lang als de grootste breedte ($b/hn = 1,01$); voet hartvormig, bij kleine bladeren vaak recht; top spits of enigszins toegespitst; bladoppervlak dakvormig, minder vaak vlak, 0, 1 of 2 kliertjes; steel langer dan $1/2$ x hoofdnerf ($s/hn = ca. 0,60$); jonge blaadjes donker bruinrood.

Scheut: lenticellen meest kort lijnvormig, soms ovaal of lang lijnvormig, $1/2-5$ mm, meestal echter 1-3 mm, aantal ongeveer 25 per 3 cm scheutomtrek; knoppen dik, aanliggend, 5-6 mm, paars.

Zijtakken: vrij weinig op vrijwel rechte stam, tot ruim $1/3$ van de hoogte; takhoek ca. 45° .

Karakteristieke kenmerken: blad vaak dakvormig met meest hartvormige voet, lange bladsteel.

Verschillen met andere rassen: geen verwarring mogelijk met 'I 214', 'Flevo' en 'Dorskamp', die een schotelvormig blad hebben; evenmin met 'Marilandica', 'Heidemij', 'Robusta' en 'Zeeland', die een kortere bladsteel hebben, die bij beide laatste bovendien duidelijk behaard is; ook 'Löns' heeft een kortere bladsteel, die gedeeltelijk behaard is en bovendien een „ronder” blad, dat bij de ontluiking veel lichter gekleurd is.

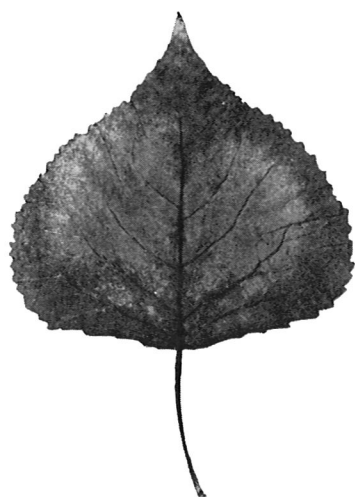

Fig. 2. *P. 'Marilandica'*.

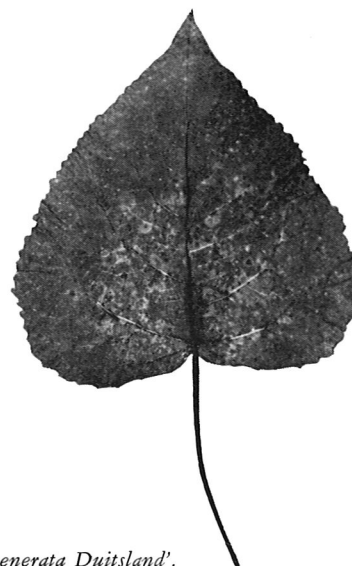

Fig. 3. *P. 'Regenerata Duitsland'*.